

Af *Maigaard* (SF) til ministeren for udenrigsøkonomi:

„Hvad agter regeringen at gøre i anledning af, at formanden for EF-kommissionen har set bort fra det danske forbehold over for planerne om direkte valg til Europa-Parlamentet?“

(Spm. nr. 13).

Skriftlig begrundelse.

I henhold til Luxembourgforliget kan ethvert af EFs medlemslande nedlægge veto i spørgsmål, som det pågældende land anser for at være vitale.

Det var derfor helt i overensstemmelse med gældende regler, at den danske regering på topmødet i Paris den 9.-10. december 1974 tog forbehold over for planerne om direkte valg til Europa-Parlamentet i 1978. Disse planer er omtalt i topmødecommuniquets punkt 12. Den danske delegation ved topmødet har til dette punkt føjet følgende erklæring: „Den danske delegation kan ikke på nuværende tidspunkt binde sig til indførelse af almindeligt direkte valg i 1978“.

Det må derfor give anledning til bekymring, at Kommissionens formand Francois-Xavier Ortoli i sin offentlige fremtræden helt ser bort fra det danske forbehold. Til Europa-Parlamentet siger han således den 14. januar 1975: „Endelig, fra 1978, kommer det første direkte valg til Deres forsamling“. (Europa-Parlamentet. Udførligt referat af møderne 14. januar 1975. s. 48, sp. 2). Tendensen til at se bort fra det danske forbehold kommer ligeledes frem i den tale, Kommissionens formand holdt i Europa-Parlamentet den 18. februar 1975, da han forelagde „Den almindelige beretning for 1974“ og Kommissionens program for 1975. Det hedder her: „Lad os ikke glemme, at det første Europa-Parlament, valgt ved direkte valg, træder sammen i 1978“. (Europa-Parlamentet. Forhandlinger. Udførligt referat af møderne den 18. februar 1975, s. 62, sp. 2).

En sådan offentlig fremtræden af De europæiske Fællesskabers ledende embedsmand bør ikke passere upåtalte hen.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard):

I sin skriftlige begrundelse for spørgsmå-

let henviser hr. Maigaard til to udtalelser fra Kommissionens præsident, som meget kraftigt antyder, at han ser bort fra det danske forbehold, idet han uden videre fastslår, at der vil blive indført direkte valg til Parlamentet i 1978.

Man kan selvfølgelig spørge sig selv, om den måde, forbeholdet er offentliggjort på, er tydelig nok. Der står, at den danske delegation ikke på nuværende tidspunkt kan binde sig til indførelse af almindeligt direkte valg i 1978. Det skulle jo være tydeligt nok, men om hr. Ortoli nu har forestillet sig, at det med nuværende tidspunkt skal tages så stærkt, at det vil være fjernet inden 1978, kan man selvfølgelig ikke vide. Men det må være op til den danske regering, og dermed også det danske folketing, at afgøre, hvornår vi mener at tiden er moden til, at man kan indføre direkte valg.

Jeg har selv haft lejlighed til som parlamentsmedlem i EF-Parlamentet at begrunde vor kritik over for det forslag, som er fremsat fra Parlamentets side, og som de fleste danskere stemte imod i Europa-Parlamentet; enkelte danskere undlod at stemme.

Det, der derfor er problemet, er, om man kan gøre noget for at undgå fortsatte misforståelser hos Ortoli og i den almindelige offentlige debat. Jeg har tænkt over, hvordan man kunne rette på det, og jeg vil, når jeg deltager i Ministerrådsmødet på mandag og tirsdag, fortælle Ortoli privat, at han må have misforstået den danske indstilling. Jeg vil sætte ham ind i, hvad der har været vor begrundelse, og så vil jeg naturligvis regne med, at han for fremtiden ikke begår en lignende fejl.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om leje. (Opsigelsesbeskyttelse, beboerdemokrati og bytteret m. v.).

(Lovforslag nr. 13. Fremsat 24/1 75).